

23.2.2026 - Kázání o pokání

Čtení: Jonáš 3,1 – 10; Matouš 4,12 – 17

Písně: To je Tvůj dům; Přišel na zem; 523 – Pane, ty jsi hoden chvály;
Jak úžasná musí ta láska; EK 87 – Beránku Boží, spáso má

Milé sestry a drazí bratři,
dnes vstupujeme do postního období. První postní neděle – Invocavit – nás zve k zastavení, k usebrání a k návratu k Bohu. Postní doba je časem přípravy na Velikonoce. Je to čas ztišení, pokání a naděje. Fialová barva, která toto období provází, vyjadřuje smutek nad hříchem, ale zároveň naději na nový začátek.

Základem této naděje je výzva, kterou slyšíme v dnešním evangeliu podle Matouše (4,12–17). Když byl Jan Křtitel uvězněn, Ježíš odchází do Galileje. Evangelista připomíná proroka Izajáše: „Lid bydlící v temnotách uvidí veliké světlo.“ A právě zde začíná Ježíš kázat: „Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.“

To jsou první slova Ježíšova veřejného působení. Pokání je tedy vstupní branou do Božího království.

Co je pokání?

Často si pod tím představíme jen lítost nad špatným skutkem. Bible však mluví o něčem hlubším. Apoštol Pavel píše: „Všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy“ (Ř 3,23). Hřích není jen jednotlivý čin – je to stav odloučení od Boha. Je to směr života, který se vzdálil Boží vůli. Pokání proto znamená obrat. Změnu směru. Řecké slovo metanoia znamená změnu smýšlení, proměnu srdce. A srdce v biblickém smyslu není jen centrum citů, ale centrum rozhodování a myšlení. Jde tedy o nové přehodnocení života, nové uspořádání hodnot.

Krásným příkladem je příběh Ninive. Když prorok Jonáš ohlásil Boží soud, obyvatelé města uvěřili Bohu, vyhlásili půst a odvrátili se od zlých cest. A Bůh upustil od trestu. **Pokání nebylo jen slovo – byla to změna jednání.** Také Jan Křtitel volal: „Čiňte pokání!“ A spojil tuto výzvu s křtem pokání na odpuštění hříchů. Ježíš však přichází s ještě naléhavější výzvou. Říká: „Přiblížilo se království nebeské.“ V jeho osobě přichází Bůh sám. Pokání je odpovědí na Boží blízkost.

Pokání ale není jednorázový čin. Je to celoživotní cesta. I jako křesťané znovu a znovu selháváme. Proto vyznáváme své hříchy při bohoslužbě i v osobní modlitbě. Apoštol Jan nás povzbuzuje:

„Zhřeší-li kdo, máme u Otce přímělvce, Ježíše Krista spravedlivého. On je smírnou obětí za naše hříchy“ (1 Jan 2,1–2).

To je veliká útěcha. Pokání není cesta bez naděje. Je to cesta k milosti.

Zároveň však nesmíme ignorovat hlas Ducha svatého, který nás z hříchu usvědčuje. Ježíš varuje:

„Rouhání proti Duchu svatému nebude odpuštěno“ (Mat 12,31).

Tím nás upozorňuje, že zatvrzelé odmítání pravdy a vědomé popírání Božího působení může člověka uzavřít před milostí.

Proto je postní doba příležitostí otevřít se znovu Božímu světlu. V evangeliu jsme slyšeli, že „lid bydlící v temnotách uvidí veliké světlo“. Tím světlem je Kristus. Pokání znamená vystoupit z temnoty do jeho světla.

Jedním z nejkrásnějších plodů pokání je pokora. Písmo říká:

„Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost“ (Jak 4,6).

Vzorem pokory je sám Ježíš Kristus. Apoštol Pavel píše:

„Ponížil se, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše“ (Fp 2,8–9).

Kristova pokora vedla k vyvýšení. A i my jsme zváni jít cestou pokory – ne jako slabosti, ale jako důvěry v Boha.

Apoštol Petr nás vyzývá:

„Buďte soucitní, plní bratrské lásky, milosrdní a pokorní... odvrát se od zlého a čiň dobré, hledej pokoj a usiluj o něj“ (1 Petra 3,8–11).

To je konkrétní podoba pokání v každodenním životě:

- neodplácet zlým za zlé,
- hlídat svá slova,
- hledat pokoj,
- činit dobro.

Bratři a sestry, postní doba nám dává prostor k novému začátku. Nejde o vnější smutek ani o pouhé dodržování tradice. Jde o proměnu srdce. O návrat k Bohu, který nás miluje a který nám v Kristu vychází vstříc. **Nebojme se** proto pravdivě podívat na svůj život. **Nebojme se** vyznat své hříchy. **Nebojme se** změnit směr tam, kde je to třeba. Boží světlo svítí i do našich temnot. „Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.“

Ať se toto slovo stane nejen výzvou, ale i radostnou zprávou. Boží království je blízko. Kristus je blízko. A kde je On, tam je i odpuštění, nový začátek a naděje.

Amen.

Pokojný postní čas přeje Š. Marosz